

[Kent Kirk]

Fremskridtspartiet lider desværre stadig væk af den fejlagtige opfattelse, at der med Maastricht-traktaten er tale om fælles kulturpolitik, selv om det står klart i Maastricht-traktaten, at man ikke kan lave harmonisering på det kulturpolitiske område.

Endelig glemmer Fremskridtspartiet også med sit betænkningssbidrag fuldstændig både Birmingham-erklæringen og Edinburgh-afgørelsen. Der er tale om, at EF er et samarbejde mellem 12 suveræne stater. Regeringscheferne har i Birmingham og i Edinburgh netop bekræftet, at EF ikke er en union; EF er et samarbejde mellem 12 suveræne stater. Regeringscheferne har også bekræftet, at EF skal respektere EF-medlemslandenes historie, EF-medlemslandenes kultur og EF-medlemslandenes traditioner, og det skal også gælde for nye medlemslande.

Derfor er der virkelig tale om, at det er et nyt grundlag vi skal tage stilling til den 18. maj; men jeg forstår godt, at Fremskridtspartiet har svært ved at erkende, at det er et nyt grundlag, og derfor forsøger man med sit ændringsforslag at få det til at se ud, som om det, vi skal tage stilling til, er nøjagtig det samme, som vi stemte om den 2. juni 1992. Men det er forkert, det er ikke det, vi stemmer om, men det er Edinburgh-afgørelsen, der sikrer en bestemt position i forhold til Maastricht-traktaten for Danmarks vedkommende.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

På ét punkt havde hr. Kent Kirk ganske ret: EF-samarbejdet er et samarbejde mellem 12 suveræne stater; men hvis man siger ja til Maastricht-traktaten, så bliver det en europæisk union. Som hr. Kent Kirk jo nok er opmærksom på, så er det faktisk den første rettelser i Maastricht-traktaten: fra at være det europæiske økonomiske fællesskab bliver det til en europæisk union.

Men derudover siger hr. Kent Kirk, at Fremskridtspartiet prøver at forplumre debatten ved at sige, at en afgørelse, der er truffet i Edinburgh, ikke er et nyt grundlag for at gå til folkeafstemning. Jamen »afgørelse« betyder, at det er en ting, der er afgjort – det er almindeligt dansk – og det eneste, man har afgjort i Edinburgh, er de ting, som man i forvejen havde stående i Maastricht-traktaten. Jeg tror og

håber, at hr. Kent Kirk har læst hele Maastricht-traktaten igennem og ikke kun det, der kunne have hørt under det ministerium, som han var minister for på daværende tidspunkt.

Det, vi hele tiden op til 2. juni 1992 har sagt, er, at Fremskridtspartiet ikke ønsker den politiske union, og det er der ikke rørt en tøddel ved. Rent faktisk er ikke ét komma i Maastricht-traktaten blevet ændret; det tror jeg selv hr. Kent Kirk vil erkende. Ikke så meget som et komma er ændret, men man har sådan botaniseret lidt i, hvad bl.a. SF havde sagt inden den 2. juni. Nu begynder hr. Kent Kirk at gøre SF's ord til mine, og det vil jeg ærlig talt gerne frabede mig; vi har ikke talt om de skrækvisioner, som hr. Kent Kirk står her og plaprer om.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Fru Annette Just må jo erkende, at regeringscheferne i Edinburgh blev enige om en formulering gående på, at EF-samarbejdet er et samarbejde mellem 12 suveræne stater, og så kan man ikke samtidig postulere, at det er en union med det, der nu ligger i begrebet i det danske sprog. Det kan man ikke. EF-samarbejdet er ikke et spørgsmål om at sammenslutte staterne, det er et spørgsmål om at forene befolkningerne om nogle fælles problemer og så finde fælles løsninger på dem.

Og så må jeg endelig sige til fru Annette Just, at når 12 regeringschefer på vegne af deres lande indgår en aftale, Edinburgh-afgørelsen, så er den aftale politisk bindende for de 12 lande, og der er ingen, der på nogen måde vil kunne løbe fra den aftale. Derfor er Edinburgh-afgørelsen, som nu fastlægger det danske forhold til EF, krystalklar, og derfor er det altså et nyt grundlag, vi skal stemme om den 18. maj.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg troede ikke mine ører første gang, jeg hørte hr. Kent Kirk sige det heroppefra, men når det nu bliver gentaget, må jeg spørge, om det virkelig er hr. Kent Kirks opfattelse, at man ikke på basis af den måde, vi bruger det danske sprog på, kan betegne det, vi skal stemme om den 18. maj, som en union. Så synes jeg, at man skulle ændre teksten på de lovforslag, vi behandler her.